

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คนไทยมีภาษาเป็นของตนเองมาเป็นเวลาช้านาน ภาษาไทยจึงเป็นสิ่งที่แสดงเอกลักษณ์ของชาติ แสดงความเป็นชนชาติที่มีอารยธรรม เป็นเครื่องมือในการแสดงความรู้สึกนึกคิด และแสวงหาความรู้ คนไทยจึงต้องอนุรักษ์ภาษาไทยไว้ให้คงอยู่อย่างมั่นคง ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่ว่า “...ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเอง ซึ่งต้องหวงแหน ประเทศใกล้เคียงของเราหลายประเทศมีภาษาของตนเอง แต่ว่าเขาก็ไม่แข็งแรง เขาต้องพยายามหาทางที่จะสร้างภาษาของตนเองไว้ให้มั่นคง เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2530 อ้างถึงใน เรื่องเศษ ปิ่นเขื่อนขัตติย, 2541: 8)

ความสามารถในการใช้ภาษาไทยแบ่งเป็น 4 ด้านคือ ความสามารถในการฟัง ความสามารถในการพูด ความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียน การอ่านเป็นความสามารถหนึ่งที่มีมนุษย์จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินชีวิต เช่น การอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ การอ่านตำราต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ การอ่านประกาศ ป้ายต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติตามได้ถูกต้อง การอ่านบันเทิงคดี วรรณคดีเพื่อประเทืองปัญญาและความบันเทิงใจ ฯลฯ โดยเฉพาะการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ นั้น จิววรรณ คูหาภินันท์ (2542: 3) กล่าวว่า การอ่านเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนการสอน การอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ นักเรียนต้องฝึกอ่านให้มีความชำนาญ เพื่อจะได้เข้าใจในสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว อีกทั้งเพื่อจะได้สะสมประสบการณ์ที่ช่วยทำให้เกิดความคิดกว้างขวาง คนที่อ่านมากก็ยิ่งเรียนรู้มาก ดังที่สเตรง (Strang, ม.ป.ป. อ้างถึงใน กัลยา ขวนมาลัย, 2539: 10) กล่าวว่า การอ่าน คือ ถนนแห่งความรู้ การศึกษาทุกอย่างต้องอาศัยการอ่าน ยิ่งอ่านมากก็ยิ่งเรียนรู้มากสอดคล้องกับสุภาษิตของชาวฝรั่งเศสที่ว่า “Moins je lis, moins j'apprends.” ซึ่งหมายถึง “ยิ่งอ่านน้อย ก็เข้าใจน้อย” (ไพพรรณ อินทนิล, 2546: 7)

รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยและการอ่านเป็นอย่างมาก ดังนั้นในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจึงได้ถูกจัดอยู่ในกลุ่มแรกอันประกอบด้วยภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและ

กำหนดให้การอ่านเป็นสาระที่ 1 ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สถานศึกษาต้องจัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นในสาระการอ่านให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ท 1.1 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ว่า “ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา สร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน” (กรมวิชาการ, 2545: 12)

ด้านคุณภาพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ในเรื่องการอ่าน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ข้อที่ 1-4 กำหนดว่า นักเรียนจะต้องมีความสามารถในการอ่าน คล่องและเร็ว เข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ ประโยคและเข้าใจข้อความที่อ่าน สามารถเลือกอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ทั้งความรู้และความบันเทิงและนำสิ่งที่ได้จากการอ่านมา คิดคาดคะเนเรื่องราวหรือเหตุการณ์และกำหนดแนวทางการปฏิบัติในชีวิตได้ (กรมวิชาการ, 2545: 10) ดังนั้นนักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้นของการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องฝึกการอ่านให้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้เพื่อจะได้เป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้สาระการเรียนรู้อื่น ๆ และช่วงชั้นที่สูงขึ้น

แต่จากการที่สำนักทดสอบทางการศึกษา (2550: 1-7) ประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 กลุ่มสาระภาษาไทย พบว่า ทุกเขตพื้นที่การศึกษามีคะแนนเฉลี่ยร้อยละไม่ถึง 80 เขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 1 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละสูงสุด คือ ร้อยละ 56.75 ส่วนเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 3 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำสุด คือ ร้อยละ 30.78 นอกจากนี้องค์กรเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD: Organization for Economic Co-operation and Development) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของระบบ การศึกษาของประเทศ โดยมีโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติขึ้นเรียกว่า PISA (Programme for International Student Assessment) ซึ่งเลือกประเมินใน 3 ด้านได้แก่ การอ่าน คณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ คะแนนมาตรฐานและตั้งค่าคะแนนเฉลี่ยกลางของ OECD เท่ากับ 500 คะแนน ปรากฏว่า ผลการประเมินการอ่านในโครงการ PISA 2003 ประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 420 ลดลงจาก โครงการ PISA 2000 ที่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 431 ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานของ OECD นักเรียนในภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าร้อยละ 50 มีความรู้และทักษะการอ่านไม่เกินระดับ 1 เป็นกลุ่ม ที่ต้องเอาใจใส่อย่างเร่งด่วน ส่วนนักเรียนในภาคอื่น ๆ ส่วนใหญ่มีความรู้และทักษะการอ่านในระดับ 2 ขึ้นไป (สุนีย์ คล้ายนิล, 2549: 13)

ปัญหาการอ่านภาษาไทยโดยเฉพาะปัญหาการอ่านไม่เข้าใจนั้น หากไม่ได้รับการแก้ไข ก็จะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ในช่วงชั้นที่สูงขึ้น นักเรียนจะขาดทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ ความเข้าใจ ในการอ่านถือเป็นหัวใจของการอ่าน การอ่านที่ได้ประสิทธิภาพนั้นมีไม่เพียงแต่การอ่านออกเสียงได้ เท่านั้น แต่ต้องสามารถอ่านแล้วเข้าใจในสิ่งที่อ่านด้วย ดังที่ทิงเกอร์ (Tinker, 1956 อ้างถึงใน สิวาลี

ลีศิริวัฒนกุล, 2545: 19) กล่าวว่า การอ่านที่จะเกิดประโยชน์อย่างเต็มที่นั้นต้องเป็นการอ่านแล้วเข้าใจในสิ่งที่อ่าน การอ่านที่แท้จริงต้องเกิดจากความเข้าใจ ความเข้าใจจะเกิดได้ต้องใช้ความสามารถทางสมองในการคิดลักษณะต่าง ๆ ความเข้าใจจึงเป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นจุดหมายของการอ่านทุกชนิด นอกจากนี้ลาร์วิก (2533: 58 - 61) สรุปว่า การสอนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 นั้น ครูควรเน้นการอ่านให้เข้าใจเพื่อช่วยนักเรียนให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน นักเรียนจะนึกถึงปัญหาต่าง ๆ เช่น ผู้แต่งได้ถามปัญหาเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งว่าอย่างไร ผู้เขียนต้องการจะพูดถึงอะไร อยากจะชี้ให้เห็นอะไร ผู้เขียนรู้ได้อย่างไรว่าเรื่องนี้ถูกต้องหรือมีเหตุผล เป็นต้น

ดังนั้นครูควรช่วยนักเรียนให้มีทักษะการอ่าน การเขียน และความเข้าใจในการอ่านโดยการศึกษา ค้นคว้า หาวิธีสอนหรือเทคนิคการสอนที่จะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ลำดวน เกษตรสุนทร (2548: 6 - 8; Putnam, 1995: xii) สรุปว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นรูปแบบการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และช่วยให้นักเรียนมีทักษะทางสังคมอีกด้วย ดังที่จิระพร ชูชื่น (2548: 83-84) ศึกษาวิธีเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา ซึ่งเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มคละผลสัมฤทธิ์กับกลุ่มคละผลสัมฤทธิ์เสริมทักษะการคิด ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพฤติกรรมด้านทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีคะแนนพฤติกรรมมากกว่าร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ระดับมาก นอกจากนี้ ภาวัญ สุดสงวน (2549: 88) ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนบทร้อยกรองโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการเขียนบทร้อยกรองหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนบทร้อยกรองโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี (CIRC: Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นเทคนิคหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เหมาะสมแก่การฝึกการอ่าน การเขียนและความเข้าใจในการอ่านให้แก่แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากเป็นการบูรณาการการอ่าน การเขียนและการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนกลางและตอนปลาย นักเรียนจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ที่สมาชิกมีความสามารถแตกต่างกัน ภายในกลุ่มต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายเดียวกัน (นพมณี ขัดใจแก้ว, 2547: 27-28) ในชั้นตอนที่ 1 ครูจะเตรียมความพร้อมของนักเรียนในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน โดยสอนการค้นหาคำความหมายคำศัพท์จากพจนานุกรม การสรุปเรื่องด้วยแผนภาพ โครงเรื่องและการทำนาย

เรื่อง ในขั้นตอนที่ 2 นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน ได้แก่ การจับคู่ผลัดกันอ่าน การเขียนทำนายโครงสร้างเรื่อง การอ่านออกเสียงคำศัพท์ การค้นหาความหมายของคำศัพท์ การสะกดคำศัพท์และการสรุปเรื่อง ในขั้นตอนที่ 3 นักเรียนจะได้รับการทดสอบการอ่านคำศัพท์ การอ่านบทอ่านและความเข้าใจในการอ่านเป็นรายบุคคล และในขั้นตอนที่ 4 นักเรียนจะได้ฝึกความเข้าใจในการอ่านในเวลาว่าง เป็นการอ่านตามความสนใจของนักเรียน ดังที่อมรรัดน์ ประทุมชาติภักดี (2549: 73) ศึกษาผลของผลการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองหะ (ทวีรัตน์ราษฎร์บำรุง) จังหวัดสงขลาพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนวิราพร เกื้อปัญญา (2541: 51) ศึกษาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียน โดยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากความสำคัญและปัญหาของการวิจัยที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยจึงสนใจจะพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี
2. เพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับความสามารถอยู่ในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับความสามารถอยู่ในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ

ความสำคัญของการวิจัย

เป็นแนวทางสำหรับครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนบ้านนา อำเภोजะนะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากเป็นห้องที่นักเรียนมีระดับความสามารถ อยู่ในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำตรงตามวัตถุประสงค์และตัวแปรในการวิจัย อีกทั้งครูประจำ วิชาให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี

2.1.2 ระดับความสามารถของนักเรียน ซึ่งจำแนกเป็นกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง

และกลุ่มต่ำ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

2.2.2 ความก้าวหน้าของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

2.2.3 ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค

ซี ไอ อาร์ ซี

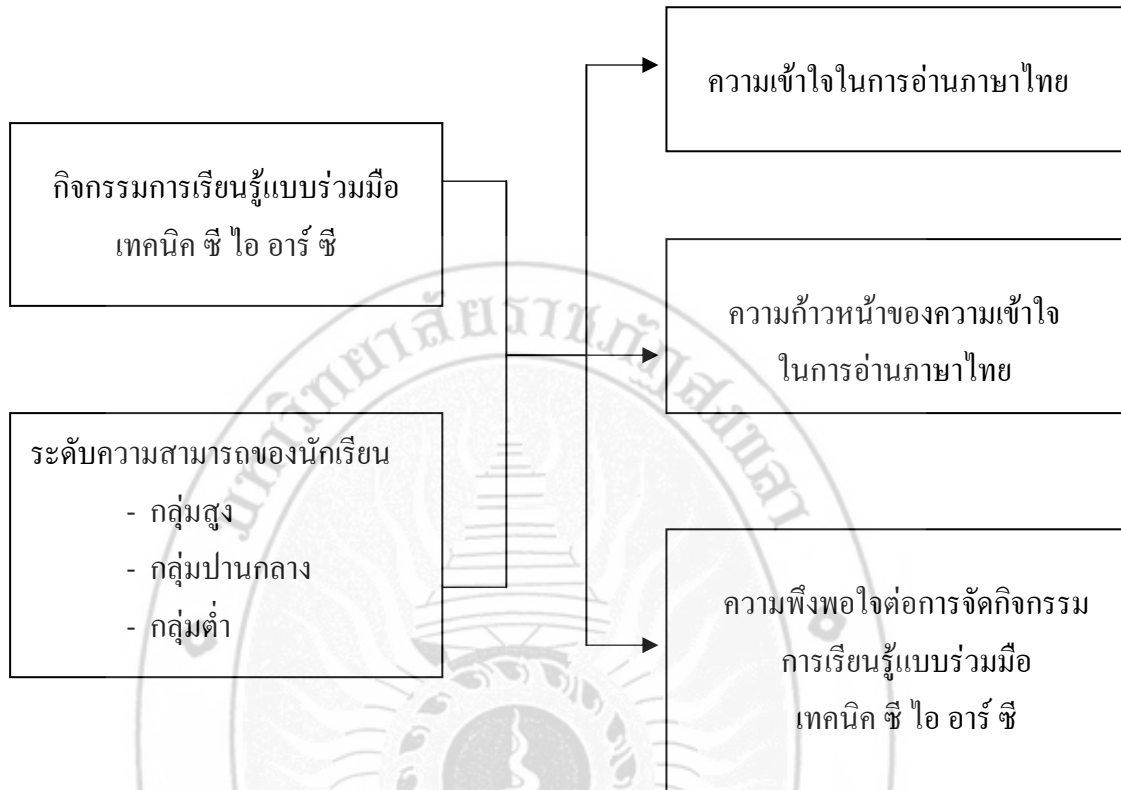
3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

หน่วยการเรียนรู้ “อ่านเขียนให้เป็น” ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 3

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ที่ 1 ใช้เวลา 6 ชั่วโมง สัปดาห์ที่ 2-5 ใช้เวลา 16 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมเวลา 22 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับความสามารถอยู่ในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำมีความก้าวหน้าของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกัน
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับความสามารถอยู่ในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ในระดับมาก

นียมศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี (Cooperative Integrated Reading and Composition) หมายถึง เทคนิคหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เหมาะสมแก่การฝึกการอ่าน การเขียนและความเข้าใจในการอ่านให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากการบูรณาการการอ่าน การเขียน และการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนกลางและตอนปลาย นักเรียนจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ที่สมาชิกมีความสามารถแตกต่างกัน ภายในกลุ่มต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายเดียวกัน

ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี มีดังนี้

1.1 ขั้นเตรียมความพร้อม

นักเรียนจะได้เตรียมความพร้อมในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน โดยครูสอนการค้นหาคำหมายคำศัพท์จากพจนานุกรม การสรุปเรื่องด้วยแผนภาพโครงเรื่องและการทำนายเรื่อง

1.2 ขั้นทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบทอ่าน

หลังจากที่ครูมอบบทอ่านให้นักเรียนทุกคน ชี้แจงจุดประสงค์ในการอ่านและการทำกิจกรรม แนะนำคำศัพท์ใหม่ ทบทวนคำศัพท์เก่าแล้ว นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน ได้แก่ การจับคู่ผลัดกันอ่าน การเขียนทำนายโครงสร้างเรื่อง การอ่านออกเสียงคำศัพท์ การค้นหาคำหมายของคำศัพท์ การสะกดคำศัพท์และการสรุปเรื่อง

1.3 ขั้นทดสอบ

หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านแล้ว นักเรียนจะได้รับการทดสอบการอ่านคำศัพท์ การอ่านบทอ่านและความเข้าใจในการอ่านเป็นรายบุคคล นักเรียนจะไม่ได้รับการช่วยเหลือกันแต่คะแนนที่ได้จะรวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

1.4 ขั้นอ่านเพิ่มเติม

นักเรียนจะได้ฝึกความเข้าใจในการอ่านในเวลาว่าง เป็นการอ่านตามความสนใจของนักเรียน

2. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ข้อคำถามจะสอดคล้องกับพฤติกรรม 3 ประการที่แสดงถึงความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของชาว แพร์ตูกัล ดังนี้

2.1 การแปลความ หมายถึง การแปลความหมายของข้อความหรือภาพใด ๆ ตามเนื้อเรื่องหรือนัยของเรื่องราวนั้นได้อย่างถูกต้อง ไม่ใช่การแปลคำศัพท์ในพจนานุกรม แต่จะต้องแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราวนั้น

2.2 การตีความ หมายถึง การจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถนำมากล่าวหรือสรุปเป็นอีกแบบหนึ่งหรือนัยหนึ่งได้

2.3 การขยายความ หมายถึง การขยายความหมายหรือนัยของเรื่องนั้นหรือความคิดให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงหรือเรื่องราวเดิมได้

3. ความก้าวหน้าของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง ผลต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ซึ่งได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี หมายถึง ความรู้สึกในทางยอมรับของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในด้าน (1) ด้านเนื้อหา (2) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (3) ด้านทักษะ

5. ระดับความสามารถ หมายถึง ระดับความสามารถในการอ่านเข้าใจภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนที่มีระดับความสามารถอยู่ในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ โดยพิจารณาจากคะแนนการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยก่อนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี ผู้วิจัยนำผลการทดสอบเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปหาคะแนนต่ำสุด จากนั้นก็จัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามระดับความสามารถ ซึ่งคนที่ทำคะแนนได้อันดับที่ 1-10 จัดอยู่ในกลุ่มสูง อันดับที่ 11-20 จัดอยู่ในกลุ่มปานกลางและอันดับที่ 21-30 จัดอยู่ในกลุ่มต่ำ

6. หน่วยการเรียนรู้ หมายถึง หน่วยการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 3 จำนวนหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้น 7 หน่วย ผู้วิจัยเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 “อ่านเขียนให้เป็น”

7. บทอ่าน หมายถึง บทอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยใช้เป็นสื่อในการทดลอง บทอ่านมีลักษณะเป็นนิทานสั้น ๆ หรือบทร้อยกรองสั้น ๆ ที่นำมาจากหนังสือ อินเทอร์เน็ต และผู้วิจัยแต่งขึ้นจำนวน 9 เรื่องที่ผ่านการตรวจพิจารณาความยากง่ายและความเหมาะสมกับวัยของกลุ่มตัวอย่างจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์